

Božič drugod

Ne praznujejo povsod božiča tako ali vsaj približno tako kakor pri nas. Vsak narod ima svoj poseben način praznovanja tega velikega praznika.

Na zelo svojevrsten način praznujejo božič v Španiji. Tam ne poznajo starega nemškega običaja, da bi postavljali in krasili božično drevesce. Imajo pa skoraj v vsakem stanovanju bolj ali manj bogato okrašene jaslice. Razlika je pa tudi v božičnih darovih. Običajno pošiljajo samo dobri znanci drug drugemu košare s steklenicami vina, kolači in sadjem. Šele po božičnih praznikih se začne v Španiji veliki božični semenj, kjer prodajajo predvsem raznovrstne otroške igračke; zakaj dan otroške radosti ni sveti večer, temveč šele jutro Sv. Treh kraljev. Tega dne zjutraj prinese Jezušček pridnim otrokom darove v čevlje. Pa še eno posebnost imajo Španci v božičnih praznikih. Prvi april, dan burkastih potegavščin, praznujejo že 28. decembra, na dan nedolžnih otročičev.

Tudi novo leto slavi španski narod na poseben način. Vsak Španec ima na Silvestrov večer v žepu grozd; ko udari ura polnoč, pojé dvanajst jagod, da bo imel srečo vseh dvanajst mesecev v prihodnjem letu.

Najbolj značilne za italijansko božičevanje so otroške pridige, ki se vrše v cerkvi Ara-Coeli v Rimu. Tam se zbere mladina različnih verskih udruženj in bratovščin in posluša kratke pridige, ki jih govore dečki in deklice. V Italiji praznujejo samo prvi božični praznik, to je Sveti dan. K polnočnici ne jemljejo otrok in se po maši radujejo ob čaju, punču in poticah do ranega jutra. Sveti dan je namenjen obiskom. Ravno tako kakor v Španiji ta dan ni praznik otrok, temveč šele šesti januar (Sv. Trije kralji).

Angleži božiča ne praznujejo tako globoko kakor novo leto. Najvažnejša jed angleških božičnih praznikov sta božični puding in puranova pečenka.

Na Francoskem je še pred kratkim veljalo za zelo čudno in nepomembno, če si je kdo postavil v stanovanje božično drevesce in ga okrasil. Otrokom pa tudi ne prinese Jezušček božičnih daril na božični večer, temveč na sveti dan zjutraj.

V Holandiji pred vojno niso poznali božičnega drevesca. Holandcem so prinesli ta običaj šele nemški vojaki med svetovno vojno. Otroke pa tam obdaruje samo sv. Miklavž.

Amerikanci so hoteli božično drevesce nekaj časa modernizirati, zato so ga delali iz vsega mogočega gradiva, celo iz železnih drogov. Drevesca so prepletli s plinskimi gorilniki, ki so goreli namesto sveč. Toda izprevideli so, da tako ne gre, ker so se Evropejci norčevali iz njihovih ameriških drevesc. Vrnili so se zopet k smrekovemu drevescu, le da ga niso okrasili z voščenimi svečicami, temveč z električnimi žarnicami. Amerikancu pa eno samo drevo ne zadostuje; prav pogosto je videti v meščanski družini eno drevesce na vrtu, drugo na balkonu in tretje, ki je seveda največje in najlepše, v stanovanju.

Zelo dolgo trajajo božični prazniki na Švedskem. Tam voščijo ljudje drug drugemu vesele praznike že meseca novembra. Božično drevesce pa igra na Švedskem bolj vlogo reklame za privabljanje kupcev v trgovinah. Doma pa postavijo Švedi namesto božičnega drevesca raje svečnike s prižganimi svečami. Na prometnih cestah in trgovskih križiščih v Stockholmu vise med hišami girlande iz smrekovih vej, na katere so obešene električne žarnice in zvončki.

Tudi v drugih deželah, kjer dolgo niso poznali božičnega drevesca, kakor na Japonskem, Kitajskem in v Islandiji, se je ta običaj že zelo razširil. Samo ta dan nimajo ne smrekovega ne jelkovega drevesca, temveč uporabljajo v ta namen jerebiko, ruševje in drugo grmičevje, kar pač pri njih doma uspeva.

Običaj božičnega drevesca je star kakih tristo let in je prišel k nam iz Nemčije.